

Rättsfallssamlingen

Mål C-207/15 P

Nissa Jidosha KK

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

”Överklagande — EU-varumärke — Figurmärke innehållande beståndsdelen ’CVTC’ — Ansökningar om förnyelse avseende en del av de varor och tjänster för vilka varumärket är registrerat — Ytterligare tidsfrist — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 47 — Rättssäkerhetsprincipen”

Sammanfattning – Domstolens dom (femte avdelningen) av den 22 juni 2016

1. *Unionsrätt — Tolkning — Texter på flera språk — Bristande överensstämmelse mellan de olika språkversionerna — Beaktande av de aktuella föreskrifternas allmänna systematik och syfte*
2. *EU-varumärke — Giltighet, förnyelse, ändring och delning av varumärket — Förnyelse av varumärket — Tidsfrister — Ansökan om delvis förnyelse och betalning av därtill knutna avgifter under den ursprungliga tidsfristen — Komplettering av ansökan under den extra tidsfristen — Tillåtet*

(Rådets förordning nr 207/2009, artiklarna 46 och 47.2–47.5)

1. Se domen.

(se punkt 43)

2. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att artikel 47.3 i förordning nr 207/2009 om EU-varumärken och rättssäkerhetsprincipen utgör hinder för att det, under den ytterligare tidsfristen, lämnas in en begäran om förnyelse som avser vissa av de varu- eller tjänsteklasser för vilka EU-varumärket registrerats, när en begäran om förnyelse av samma varumärke till skydd för andra varu- eller tjänsteklasser lämnats in tidigare, under den tidsfrist som avses i den första meningen i nämnda bestämmelse.

Av artikel 47.3 i förordning nr 207/2009, i den franska språkversionen, som legat till grund för tribunalens prövning i den överklagade domen, framgår att ”[l]a demande de renouvellement est à présenter dans un délai de six mois expirant le dernier jour du mois au cours duquel la période de protection prend fin. Les taxes doivent également être acquittées dans ce délai. À défaut, la demande peut encore être présentée et les taxes acquittées dans un délai supplémentaire de six mois prenant cours le lendemain du jour visé dans la première phrase, sous réserve du paiement d’une surtaxe au cours dudit délai supplémentaire”.

Det kan dock konstateras att vissa språkversioner av artikel 47.3 tredje meningen i förordning nr 207/2009 skiljer sig från den text som återgetts i föregående punkt genom att de inte innehåller uttrycket ”à défaut”, som tribunalen baserade sig på i punkt 38 i den överklagade domen, och inte heller några andra liknande uttryck.

Det är i vilket fall som helst inte möjligt att på ett klart och otvetydigt sätt av uttrycket ”à défaut”, som används i den franska språkversionen av nämnda bestämmelse, dra slutsatsen att det endast är i undantagsfall, om ingen annan sådan ansökan lämnats in tidigare, som en ansökan om förnyelse av ett EU-varumärke kan lämnas in under den ytterligare tidsfristen.

Tvärtom tyder lydelsen av artikel 47.3 tredje meningen i förordning nr 207/2009 i samtliga de språkversioner som återgetts ovan på att unionslagstiftaren, för att en ansökan om förnyelse av ett EU-varumärke ska kunna lämnas in under den ytterligare tidsfristen, endast krävt att en tilläggsavgift erläggs. Denna avgift är det enda som kan skilja en ansökan om förnyelse som lämnats in under dessa omständigheter från en ansökan som lämnats in under den ursprungliga tidsfristen på sex månader.

Dessutom kan systematiken i artikel 47.3 i förordning nr 207/2009 inte påverka denna tolkning.

Det ska i detta sammanhang särskilt påpekas att om en ansökan om förnyelse lämnas in endast för en del av de varor eller tjänster för vilka EU-varumärket registrerats, så förnyas registreringen, enligt artikel 47.4 i denna förordning, endast för dessa varor eller tjänster. Det anges vidare i artikel 47.5 i nämnda förordning att förnyelsen ska gälla från och med dagen efter utgången av registreringsperioden för det aktuella varumärket och att förnyelsen ska registreras.

Det framgår inte av dessa bestämmelser att det skulle vara förbjudet att under de tidsfrister som anges i artikel 47.3 i förordning nr 207/2009 lämna in ansökningar om förnyelse av ett EU-varumärke på olika tider och avseende olika varu- eller tjänsteklasser.

Dessutom stödjer ändamålen med förordning nr 207/2009 tolkningen att dessa ansökningar om förnyelse bör godtas, under förutsättning att de lämnas in innan den ytterligare tidsfristen har löpt ut.

Förordning nr 207/2009 innehåller en möjlighet att löpande begära förnyelse, för tio år i taget, av registreringen av ett EU-varumärke och i samband med detta föreskrivs två på varandra följande tidsfrister under vilka nämnda förnyelse kan begäras, i enlighet med artiklarna 46 och 47 i förordning nr 207/2009. Mot denna bakgrund och med hänsyn till den ekonomiska betydelse som EU-varumärkenas skydd har, kan det konstateras att denna förordning syftar till att underlätta för innehavarna av dessa varumärken att behålla sina ensamrätter.

Det ska i detta sammanhang påpekas – såsom framgår av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 24 maj 2011, med rubriken ”En inre marknad för immateriella rättigheter – Att genom att främja kreativitet och innovation skapa ekonomisk tillväxt, högkvalitativa arbetstillfällen och förstklassiga produkter och tjänster i Europa” (KOM(2011) 287 slutlig), (s. 7) – att ett varumärkesskydd stimulerar investeringar i varors och tjänsters kvalitet, särskilt i sektorer där man i hög grad är beroende av sina varumärken och kundernas lojalitet.

Att samma mål eftersträvas i förordning nr 207/2009 stöds av att EUIPO enligt artikel 47.2 i denna förordning ska underrätta innehavaren av EU-varumärket och andra personer som har en registrerad rätt till varumärket om registreringsperiodens upphörande i god tid dessförinnan. Innehavaren av ett EU-varumärke som, trots att han eller hon har iakttagit all omsorg som har betingats av omständigheterna, inte har kunnat iaktta en frist i förhållande till EUIPO, kan vidare enligt artikel 81 i nämnda förordning få sin rätt återställd, om han eller hon lämnar in en ansökan om detta senast ett år efter utgången av den frist som inte iakttagits.

(se punkterna 44, 45, 47–55 och 58)